

[Vybrať dátum]

2016
HAPPY NEW YEAR

STRELEC

Ročník III. Číslo 2, JANUÁR 2016

Obsah

Obsah.....	2
Úvodník.....	3
Novinky.....	4
Záhľadný príbeh SPŠ SE.....	6
Praktický elektrikár s Vraťom LCD hodiny.....	9
Svet technológi Xiaomi Redmi Note 3 Pro. Kus techniky, ktorý sa naozaj oplatí.....	11
Svet technológi Klávesové skratky ktoré sa oplatí používať, pri OS Windows.....	13
PLAY PAY TO WIN.....	14
Interview s Andrejom Levickým.....	18
Interview s Romanom Segíňom.....	20
RELAX viete že:.....	22
Báseň - ROK.....	23
Redakčná rada.....	24

Úvodník

Rád by som vám poprial všetko dobré do tohto nového roka. Verím, že ste si oddýchli počas prázdnin, aj keď boli krátke, a nabrali aj energiu k tomu, aby ste mohli čo najlepšie odštartovať tento rok. Dúfam, že ste si viacerí v posledných dňoch polroka opravili známky k lepšiemu, a tým, ktorí nie, prajem motiváciu k učeniu, nech im to vyjde na konci školského roka.

Už by som len dodal, že naďalej hľadáme nových autorov článkov a spolupracovníkov, prispievateľov, najmä amatérskeho básnikára, či prozaika, nech napíše na vratislavrezo@gmail.com alebo milan_biro@centrum.sk. Teším sa na ďalšie číslo časopisu, ktoré pre vás pripravujeme okolo tretieho štvrtého roka.

Vraťo Režo, šéfredaktor

Novinky

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry – školské kolo

Dňa 7.12.2015 sa na našej škole uskutočnilo školské kolo olympiády zo slovenského jazyka a literatúry. Zúčastnilo sa 22 žiakov. **Vít'azom kategórie A sa stal Dominik Slatina zo IV.M triedy, ktorý získal 33 bodov.** Na druhej priečke skončil Juraj Chobot z III.A so ziskom 32 bodov, tretí skončil Patrik Majtán z III.B, ten získal 28 bodov. **Vít'azom kategórie B sa stal Dávid Jozef Macko z I.M, získal 41 bodov,** druhý skončil Filip Gerhát z II.A (38 bodov) a tretí skončil Andrej Garláty z II.M (33 bodov).

Matematická olympiáda

Dňa 8.12.2015 sa konalo školské kolo Matematickej olympiády skupiny A (tretí a štvrtý ročník). Súťaže sa **zúčastnilo 11 žiakov.** **Vít'azom a zároveň postupujúcim do krajského kola sa stal Martin Zaťko zo IV.M.** Druhý skončil Roman Segiň (III.B – 5 bodov), o tretiu priečku sa podelili so 4 bodmi Juraj Brestovský (IV.B) a Patrik Majtán (III.B). 3 body mal Martin Michale (III.B), 2 body mal M. Vozár (III.M), D. Pokrývka (III.B), J. Šatka (IV.A) a 1 bod mali P. Hudačko (IV.A) a M. Kačír (IV.B).

Biblická olympiáda

Dňa 8.12.2015 sa uskutočnilo školské kolo Biblickej olympiády, ktorej sa zúčastnilo 23 súťažiacich. **Zvít'azil Marek Porubský (I.M), dosiahol rekordný počet bodov, z možných 135 bodov získal 133!!! Na ďalších miestach skončili Juraj Chobot (III.A) - 118 B a Lukáš Selický (IV.M) - 106 b.** **Všetci postupujú do dekanátneho kola ako tím.** Náhradníkom bude Dominik Slatina (IV.M) – 100,5b, ktorý skončil štvrtý.

Olympiáda v nemeckom jazyku – okresné kolo

Dňa 12. 1. 2016 sa uskutočnilo **Okresné kolo olympiády v nemeckom jazyku** na Gymnáziu, ul Golianova, Nitra. Náš žiak **Marek Benc z III. A triedy získal 1. miesto.** Postupuje do Krajského kola, ktoré sa uskutoční 11. 2. 2016.

Olympiáda v anglickom jazyku – okresné kolo

Náš žiak **Filip Gerhát (II.A)** sa dňa 14.1.2016 zúčastnil Okresného kola Olympiády v anglickom jazyku, ktoré sa uskutočnilo na Spojenej katolíckej

škole v Nitre. V kategórii 2D sa umiestnil na 1. mieste a postupuje do krajského kola.

Všetkým zúčastneným gratulujeme a postupujúcim želáme veľa šťastia!!!

Na našej škole sme samozrejme nezabudli ani na tradície, ako sú Mikuláš a k Vianociam samozrejme patrí aj..

...a dobrá hudba.

Jakub Pintér, III.M

Záhadný príbeh SPŠ SE

Niekedy okolo Vianoc som sa stretol s jedným kamarátom, ktorého som už dlhšiu dobu nevidel, nazvem ho Mišo. Pracuje v zahraničí, ale raz za čas sa vráti domov a to sa vždy spolu stretneme a porozprávame sa, že čo a ako. Zhodou okolností aj on študoval na našej škole, niečo zhruba dvanásť rokov tomu môže byť. A keď už sme spolu boli, tak len tak z ničoho nič z neho vyjde, či sme niekedy v zime na našej škole nestretli Čiernu Pani. Naozaj som nevedel, o kom alebo o čom hovorí. Potom som ho podozrieval, že si robí žarty, azda ma chce ohurovať rozprávku ako škôlkara? Tak som sa ho na to spýtal.

Najprv nechcel nič hovoriť, ale potom musel, lebo poznáte to, keď niekto niečo takéto začne, už to musí povedať celé, ináč mu pokoj nedáte. Bolo pomerne chladno, tak som ho teda zatiahol do blízkeho baru na jedného „panáka“, keď už sme tí dospelí.

Kamarát bol od začiatku podozrivo vážny. Nepomohli ani dve kolá prvotriedneho koňaku. Pomaly to rozbalil. Dialo sa to vraj počas zimy, veľmi, veľmi studenej zimy, keď teploty ráno dosahovali aj -20°C . Vtedy ešte na mieste dnešného Turancarú veru žiadne firmy neboli. Bol tam len veľmi hustý, priam divoko hustý porast, tiahnuci sa od školy a končiaci hneď pri výpadovke na Bratislavu. Na tomto pomerne malom priestore sa skrývali vtáky, bažanty, tajomné hlodavce a možno aj predátori ako túlavé mačky, psy a podobne. Ktovie. Bežní ľudia si tadiaľto cestu k Tescu radšej neskracovali, možno niektorí áno. Niektorí.

Dostal som z neho, že pred 12 rokmi práve maturoval a všetko sa vtedy samozrejme točilo okolo maturít. Ale jedného rána úplne bežného, ako boli tie ostatné, až na to, že vonku bola naozaj poriadna kosa, sa stala záhadná vec. Mišo chodieval do školy medzi prvými, bol už skoro pri škole, keď v poraste, priamo na spomínanom mieste, kde dnes stojí Turancar, niečo zbadal. Vrazil, že na sto percent si je istý, že videl zájsť do kríkov nejasnú čiernu postavu. Mala vyslovene ženskú chôdzu. Čo ešte nie je nič zvláštne, až na to, že vonku bolo -20 a bolo pol siedmej ráno. Čo tam chcela? Kde spala? Ale nechal to vtedy tak. Potom sa odmlčal. Musel som objednať tretie kolo. Dúfal som, že ho neopijem skôr, ako sa dozviem pravdu. Veľmi ma to zaujímalo.

Na ďalší deň sa na tom istom mieste našli zmrznuté dve osoby. Bola to vraj žena s malým dieťaťom. Všetci boli z toho v šoku. Čo sa stalo a kto to

vlastne bol? Ale nikto nevedel nič povedať. Pri sebe nemali žiadne doklady, domáci obyvatelia ich nepoznali a ani tie osoby neboli nezvestné, nikto ich vôbec nehľadal. Polícia vypočula len zopár ľudí, nebolo koho. Všetci si mysleli že to týmto končí, ale nebolo tomu tak.

O pár dní, zavčasu ráno, sa vtedajší školník ponáhlal do školy po víkende, aby skontroloval, či sa kúri, lebo teploty stále dosahovali -18°C . Keď prišiel do školy, všetko bežalo tak, ako malo, ale od začiatku mal pocit, že v škole nie je sám. Ako tak prechádzal po chodbe, zdalo sa mu, že počuje nejaké zvuky. Upratovačky to byť nemohli, lebo bolo veľmi skoro. Išlo to z jednej triedy a on sa rozhodol, že to pôjde skontrolovať. Neskôr vravel, že si bol istý, že keď stál za dverami, počul, ako v triede nejaká žena spieva akoby uspávanku. Keď dvere otvoril, v triede nebolo nikoho, až na to, že bola úplne zamrznutá, lebo všetky okná v triede boli otvorené. Kto mohol okná otvoriť? Alebo ich zabudli večer zavrieť? Upratovačky odprisahali, že ich zatvorili. A ešte čosi našiel. Čiernu vreckovku. Nik nevie, čo sa s ňou stalo...

V tom istom týždni pani upratovačka, ktorá už dnes v škole nepracuje, keď sa už večer chystala pomaly zamknúť školu, si veru odžila svoje. Mišo mi prezradil, čo ona neskôr prezradila učiteľom: „Už som bola na odchode, keď som si všimla, že vzadu na konci šatňovej chodby, pri miestnosti zástupkýň niekto v prítmí stojí. Bola to nízka, tmavá postava, pôsobilo to veľmi strašidelne. V prvom momente som sa na smrť vyľakala, bola som tu predsa sama. Napadla ma spásonosná myšlienka, že to bude môj manžel, ktorý sa občas nečakane objavil a odprevádzal ma po tme domov. Tiež je nevysoký, hoci dnes by som odprisahala, že to bola skôr ženská silueta. Oslovila som ho. No nejasná silueta zmizla. V ruke som stískala kľúčovito baterku a nerozhodne som vykročila tým smerom. Nevie, čo ma to napadlo. Mala som predsa otvorený predný vchod, stačili dva kroky a som vonku. Ešte teraz sa trasiem z toho, že som pokračovala opačným smerom, do tmy, k miestnosti zástupkýň. Nikto tam však nebol! Prehľadala som to až po sekretariát, ale nikde som nikoho nenašla, iba na zemi boli mokré odtlačky z topánok, ako keby tade pred chvíľou niekto chodil. Snád' po špičkách som sa vrátila k zadnému vchodu a ten bol zamknutý!!! Sama som ho asi pred hodinou zamykala! Tak ako sa sem tá osoba dostala? Azda mi nestojí, preboha, za chrptom? Ani neviem ako som odomkla zadný vchod, vybehla a bleskurýchle zamkla. Zvonka som potom zamkla aj predný vchod a hádam po 30 rokoch som bežala. Bežala som domov ako o život.“

Môj kamarát medzitým dopil a akosi uľahčene si vydýchol. Ešte dopovedal, že na ďalší týždeň sa oteplilo a že tým, ako keby to všetko skončilo.

Už nikto odvtedy žiadnu Čiernu Pani nevidel a na celú vec sa pomaly zabudlo. Ale tí, čo to prežili, vraj na to ľahko nezabudnú. Zdôraznil slovko „prežili“ a ukázal prstom na seba. Vtedy som to nepochopil a už som chcel odísť so zmiešanými pocitmi. Teraz ma pre zmenu nepustil Mišo. „Jano, ešte niečo,“ pomaly povedal a chytil ma za plece. „Sú len tri osoby, ktoré JU videli. Chápeš? Ja, tá upratovačka a školník. Chápeš???“ Odvetil som mu: „Ale chápem, je to síce čudné a čo?“

„Čo čo? Nerozumieš? Na svete je veľa celebrit, je tu Sagan, je tu Bill Gates, je tu moja frajerka. Ale ani jednému nebolo súdené vidieť to, čo nám trom. Chápeš už? Nie je to zvláštne?“ Nuž, bolo to zvláštne a aj môj kamarát bol zvláštny. Nebol som si istý, či mu uškodili tri panáky koňaku alebo myšlienky na minulosť, ktoré ho poriadne, ale poriadne vzali, čo som tak trochu chápal. Zrazu sa Mišo postavil ani nezaplátil a bez pozdravu sa vytratil do mesta. Netušil som, že odvtedy ho už nevidím.

Odpoveď na otázku, prečo bol Mišo v závere stretnutia taký čudný, som našiel skôr, ako som očakával. Celé vianočné prázdniny som hútal, čo spravím. Jasný. Vypátram školníka a upratovačku a spýtam sa ich. Školník bol dokonca z Mlynáriec. Ale problém. Upratovačka vraj dala ešte ku koncu školského roka výpoveď bez udania dôvodu. Od 30. júna ju už nikto nevidel a ani susedia nevedia nič, vôbec nič, s nikým sa nerozlúčila, byt zostal zamknutý... Školníka pochovali ešte v to leto v auguste. A vtedy mi to s Mišom docvaklo. To slovo „prežili“. Však oni to vlastne neprežili! Ale nebudem sentimentálny, vravím si, Mišo je tu, veď som s ním bol pred Vianocami. No postupne ma prepadala neistota a nutkanie zavolať mu, pre istotu. Nezdvíhal. Pracuje v Anglicku, tak píšem na facebook. Správa je už 2 týždne stará a ...a neprečítaná. Žiadny jeho status od decembra na svojej časovej osi nemá. Začínam sa o Miša báť.

Naozaj zvláštne veci sa vtedy udiali a hoci už nikto tú postavu nevidel, báli sa mnohí. Len neviem pochopiť jedno. Čo je s Mišom? Musím navštíviť ešte vo februári jeho rodičov, toto len tak nenechám, som z toho akýsi nervózny a Mišo sa neozýva.

Ján Chrenko, IV.S

Praktický elektrikár s Vraťom

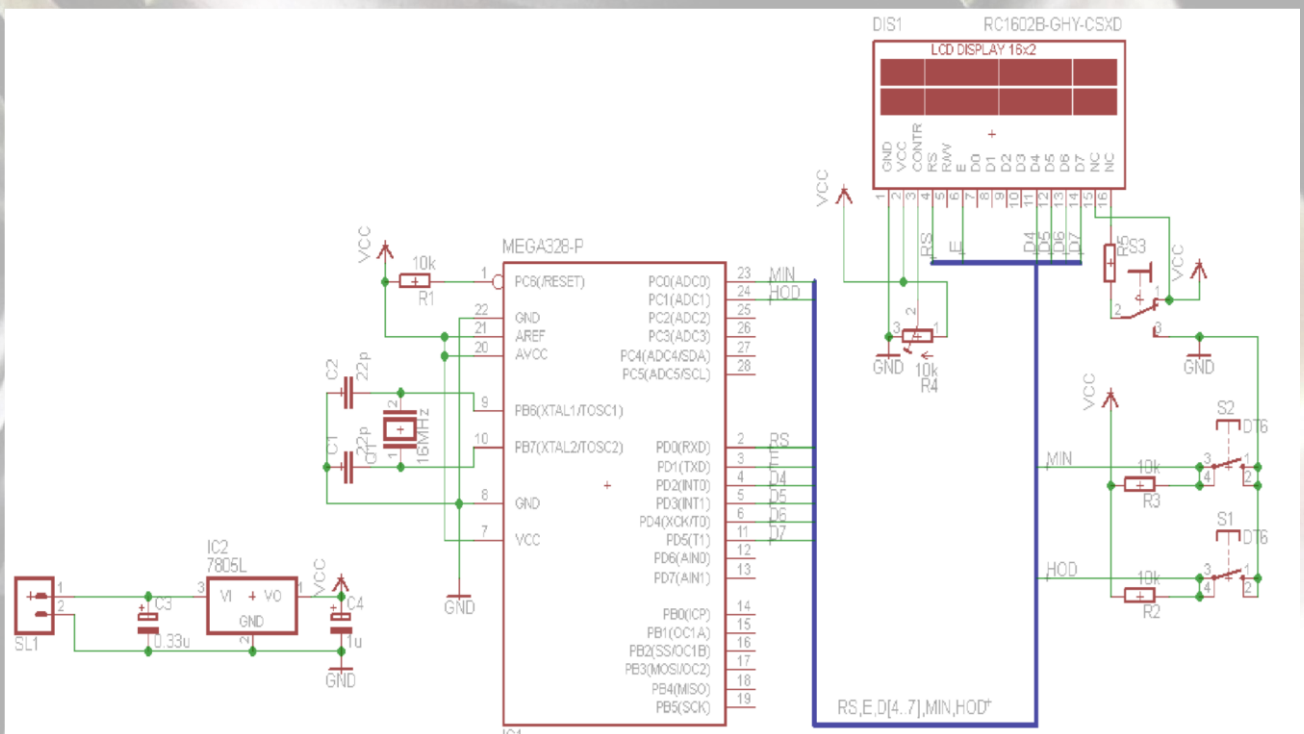
LCD hodiny

Hodinky nám už zopár rokov uľahčujú život tým, že nám ukazujú aktuálny čas. Keďže sa už pomaly vytrácajú, lebo ich nahrádzajú mobily, ktoré ich majú v sebe zakomponované, rozhodol som sa zostrojiť jednoduché, ale zato presné LCD hodiny .

Zvolil som si možnosť zobrazovania pomocou jednoduchého zapojenia mikroprocesorom MEGA328 P a LCD displeja, kde sa na displeji zobrazovali hodiny. Celé zapojenie sa skladá z čo najmenej súčiastok, teda je veľmi ľahké, čo do hmotnosti. Nastavenie hodín je veľmi jednoduché a ľahké kvôli tomu, že sa nastavujú iba dvoma tlačidlami. Prvým tlačidlom sa nastavujú hodiny a druhým sa nastavujú minúty. Pri každom prestavení sa nulujú sekundy. Na zadnej strane okrem tlačidiel a napájania je aj prepínač, ktorý nám zapína podsvietenie displeja.

- Napájanie: 9-20V DC
- Odber: 300-500 mA

Schéma zapojenia:

LCD display so zapnutým podsvietením:

LCD display bez zapnutého podsvietenia

Zoznam použitých súčiastok:

C1	22p	
C2	22p	
C3	0.33u	
C4	1u	
DIS1	RC1602B-GHY-CSXD	
IC1	MEGA328-P	
IC2	7805L	
Q1	16MHz	
R1	10k	
R2	10k	
R3	10k	
R4	10k	
R5	10k	
S1	DT6	
S2	DT6	
S3	320-916	SL1 M02

Program nájdete na <http://ulozto.sk/xWtRHRpB/vratislav-rezo-lcd-hodiny-ino>.

Svet technológii

Xiaomi Redmi Note 3 Pro. Kus techniky, ktorý sa naozaj oplatí

Na úvod stručne: V tejto modernej dobe má takmer každý svoj smartfón, ak nie dva. Pri výbere často dbáme na jeho značku, alebo sa riadime reklamami, ktoré nás chcú donútiť si kúpiť na tú dobu „super výkonný“ smartfón za nemalú čiastku, ktorá siaha väčšinou až k sume 700eur. Je naozaj toľko eur potrebných na dobrý, a hlavne kvalitný smartfón?

Pred tvojou odpoveďou ti predstavím Xiaomi Redmi Note 3 pro. Prečo som zvolil práve Xiaomi? Podľa úspešných predchodcov viem, že tieto smartfóny majú niečo do seba.

Každou novou verziou vidieť jasný pokrok. Cena pritom nestúpa.

Telefón bol predstavený pred pár dňami, a podľa tabuliek udáva super výkon (Snapdragon 650, Adreno 510) snímač odtlačkov prstov, 4050mAh batériu s funkciou rýchleho nabitia. A mnoho iného (kto chce, dole je QR kód so všetkými informáciami). Chápem, že v tejto dobe kopa neznalých ľudí Xiaomi ani nepozná, a ani ho nechce kvôli čínsky znejúcej značke (pritom 90% telefónov je z Ázie) Ale to sú zbytočné predsudky k úspešnej firme, ktorá sa presadila po celom svete. Hlavným dôvodom presadenia bola ich kvalita za nízku cenu, výroba mnohých elektronických doplnkov nielen pre smartfóny, ale už aj pre inteligentné domácnosti.

Tento smartfón sa bude vyrábať vo dvoch verziách. 2GB RAM / 16GB vnútorná pamäť a 3GB RAM / 32GB vnútorná pamäť. Čo sa týka farebných verzii, tie budú v ponuke 3: zlatá, strieborná, tmavosivá. A cena? Zahraničné weby uvádzajú 152 dolárov s 2GB RAM, avšak môj odhad na Slovensku bude za 200 eur s plnou 2 ročnou zárukou.

Pre tých, čo chcú ušetriť na úkor záruky, ktorá je jednoročná, cez alternatívnu zahraničnú stránku s mobilmi, bude cena okolo 165€ + poštovné. Za 200 eur sa dá zohnať použitý iPhone 5 (alternatíva pre Apple fanúšikov), poprípade Microsoft Lumia 640xl (nová alternatíva pre Windows fanúšikov).

Na záver: Dúfam, že som vás aspoň trochu naladil na túto super značku, verím, že pri kúpe svojho nového smartfónu budete mať pri rozhodovaní aj tento kúsok.

Jozef Hamaj, IV.S

Svet technológii

Klávesové skratky ktoré sa oplatí používať, pri OS Windows

Klávesové skratky by mal podľa mňa používať každý. Nie je veľmi náročné si na ne zvyknúť a časom si všimnete, že značne zrýchľujú a zjednodušujú navigáciu počítačom. Systém Windows ich má stovky, ale v tomto článku budem uvádzať hlavne tie, ktoré sám používam alebo pokladám za dôležité.

Windows + šípky: šípkou hore aktívne okno zmaximalizujete a šípkou dole zmenšíte. Šípkami do strán môžete okno pripnúť na pravú/ľavú polovicu obrazovky.

Alt + Tab: držaním klávesy Alt a stláčaním Tab môžete jednoducho prepínať medzi otvorenými programami

Win + D: skryje/otvorí všetky okná

Win + L: zamkne počítač, ak máte pre používateľa nastavené heslo, bude vyžiadané pri odomknutí

Win + P: zmena módu prezentácie/viacerych monitorov (iba 1, duplikovať, rozšíriť atď.)

Ctrl + F: hľadať. Funguje aj v internetových prehliadačoch, textových editoroch, prostrediach pre programovanie apod.

Ctrl + R: nájsť a nahradiť. Zadáte existujúci reťazec a reťazec, ktorým ho chcete nahradiť. Užitočné najmä pri písaní programov.

Ctrl + S: save - uložiť

Ctrl + Alt + Del: správca úloh. Najčastejšie používané, keď sa počítač zasekne alebo prestane pracovať.

Alt + Shift: zmena jazyka (rozloženia klávesnice)

Ctrl + A: vybrať všetko: všetky súbory v priečinku, celý text atď.

Ctrl + X/C/V: vystrihnúť/kopírovať/vložiť

Ak pri prechádzaní textu (alebo zdrojového kódu) šípkami držíte **Shift**, bude sa prechádzaný text označovať. Ak držíte **Ctrl**, budete prechádzať po celých slovách.

Bonus: v programe word môžete používať **Ctrl + B/I/U** pre **tučné**, *šikmé* a podčiarknuté a **Ctrl + L,E,R,J** pre zarovnanie naľavo, na stred, napravo a do odstavca.

PLAY PAY TO WIN

Zdravím vás všetkých mojím ďalším príspevkom. Tento raz vám rozdelím hry, ktoré akoby „prinucujú“ ľudí, aby do hry investovali reálne peniaze, ktoré len tak z neba nepadajú. A aj keď hra môže vyzeráť na prvý pohľad, že je naozaj dobrá, nakoniec uvidíte, že je to iba tzv. vyberač daní. Tak vám teda ukážem 5 hier, na ktoré som ja sám narazil a môžem povedať, že ma v tomto smere sklamali. Niektoré trochu, niektoré až príliš.

No ešte predtým, než začnem, chcel by som, aby sme si pospomínali na fantastického herca Alana Rickmana, svetovo známeho ako Severusa Snapa, ktorý nás len pred pár dňami opustil. Zomrel na rakovinu a mal 69 rokov. Nech odpočíva v pokoji.

1. dc UNIVERSE online

Hrateľnosť : 6/10

Táto hra na začiatku vyzerá, akoby to bola naozaj super hra. Máte k dispozícii veľa vecí, aký bude váš hrdina.

Bojovať na blízko, či na diaľku, má špeciálne schopnosti, či bude lietať alebo veľmi rýchlo behať, či

je zelený alebo červený... proste od základu si môžete vytvoriť hrdinu svojich snov. No po pár minútach hry nadšenie upadne.

V tejto hre je 35% hra samotná a ostatných 65% je v DLC. Pre tých, čo nevedia, DLC je doplnok do hry, za ktorý sa poväčšine platí. Bez DLC-iek pomaly ani nemá význam túto hru hrať. Vo vlastnom dome môžete mať iba 6 vecí, hra sa dosť opakuje a dokonca tu je aj limit, koľko celkovo peňazí môžete mať! A ten limit je dosť nízky. A čo navyše, každé DLC stojí minimálne 10 eur. Sorry, Warner Bros, ale nie som ochotný dať 10 eur za každý blbý doplnok do hry. Niet divu, že tú hru tak málo ľudí hrá.

2. APB RELOADED

Hrateľnosť : 7/10

Táto hra je akoby GTA a Counter-Strike mali spolu dieťa. Buď ste policajt alebo gangster a podľa toho sa správate v otvorenom svete. Táto hra má

neuveriteľný vytvárač postáv, ešte lepší než ten v DC Universe, no tu narážame na iný problém, než DLC.

Všetky zbrane okrem základných si môžete za peniaze v hre kúpiť iba na 30 dní, potom vám zmiznú a na stálo sú tie zbrane strašne drahé. A netýka sa to iba zbraní, ale aj áut, oblečenia a všelijakých iných blbostí. Mnoho vecí sa dá kúpiť iba za reálne peniaze a je tu aj Premium účet, ktorý rozdeľuje populáciu tejto hry

na tých, čo zabíjajú a na tých, čo umierajú. A táto hra postráda ešte ďalšie veci. O niečo lepšia ako DC Universe, ale ešte nič moc.

3. NEED FOR SPEED WORLD

Hrateľnosť : 0/10 Hra už neexistuje

Na začiatok tu poviem, že táto hra už neexistuje, pretože EA zrušilo všetky servery v júli 2015, takže už si to neužijete :D.

Samotná hra bola naozaj super, bolo to niečo na štýl street racing a bolo s otvoreným svetom, čo je tiež fajn, ale čo túto hru zložilo na kolená, boli mikrotransakcie. Väčšinu áut a všetky najlepšie ste získali iba poslaním reálnych peňazí, pričom jedno auto vás niekedy vyšlo pomaly 20 eur. Nitro, nejaký magnet a ešte všelijaké vylepšenia pri jazde, zase bolo treba zaplatiť. Vylepšenia do áut, zase zaplatiť. Jednoducho hra vyžierala peniaze z ľudí, tak to nakoniec našťastie ukončili. Bolo to aj vidieť, ako už prestávalo mnoho ľudí túto hru hrať.

4. COUNTER-STRIKE : GLOBAL OFFENSIVE

Hrateľnosť : 9/10

Možno si hovoríte, čo tu robí csko, že? Táto hra nemá chybu, hovoríte si, veď je to counter-strike, čo tu môže byť zlé? Tu záleží od vás, či sa dáte nachytať, alebo nie.

Háčik v tejto hre robí práve mikrotransakcia. Hráči si kupujú drahé kľúče, s ktorými otvárajú debny, ktoré si buď kúpia za lacno alebo sa im „dropnú“, modliac sa k Pánu Bohu, aby im otvorilo nôž. Chlapci... veď tá zbraň iba inak vyzerá, nič iné. Ľudia do tejto hry dokážu dať 100-ky eur, len aby im niečo dobré padlo. Je to niečo, ako hrať ruletu. Síce najdrahšie skiny na hru sa šplhajú až nad 1000 eur, ale šanca, že vám to dá, je mizerná a dovtedy si miniete všetky svoje úspory. No čo je horšie,

niektoré komunity hráčov považujú hráčov bez poriadnych skinov za „noob-ov“. To akože keď mám, neviem, aký skin na zbrani, tak už aj som MLG 420BLAZEIT #GETREKT #KAPPA a neviem čo? Dost' smutné, no...

5. THEHUNTER

Hrateľnosť : 2/10

Najkrajšia, no zároveň najhoršia hra na celom tomto liste. Poľovnícke hry už pravdepodobne vymreli, no táto hra sa zázračne ešte drží. Keď ju začnete hrať, poviete si, to je bomba, free to play a taká krásna hra. Stačí, keď sa pokúsite zastreliť niečo iné ako jeleňa ušatého a už je to tam.

Táto hra vás limituje natoľko, že môžete zabiť iba 1 z vyše 20 druhov zvierat, máte iba jednu zbraň s nekonečnými nábojmi (aspoň to) a to je všetko. Navyše, ak si kúpite licenciu na zabitie istého druhu zvierat'a, trvá to iba nejakú dobu. Najlepším variantom je jedine kúpiť si prémium účet na 1 rok za 50 eur a stále to opakovať. No aj tak je to veľa. A musíte mať na určité zvieratá určité náboje aj zbraň, ktoré si musíte dokupovať. Proste katastrofa.

Na záver by som vám, chalani, chcel povedať, že hry sú ako niektoré ženy. Možno môžu vyzerat' zvonka nádherne, no zvnútra sú to len obyčajné, no, ved' vy viete čo... Majte sa krásne.

Michal Arpáš, IV.M

Interview s Andrejom Levickým

Náš spolužiak A. Levický z III.S sa zúčastnil Majstrovstiev Európy v nohejbale v Rumunsku, kde v kategóriách Juniori a Muži obsadil veľmi pekné dve 3.miesta.

- Andrej, na úvod sa vždy vzniknem pýtať otázku typu: Ako sa máš? Aký máš deň?

No momentálne sa mám výborne je sobota a práve som vstal takže super. ☺

- Ako som spomínala v úvode, prednedávnom si mal možnosť zúčastniť sa ME v nohejbale, ako si sa vlastne dostal k tomuto športu?

Ono to bola skôr náhoda . Ja som kedysi hrával hokej, ale keďže zranenie kolena mi nedovolilo pokračovať, tak som prešiel na futbal a raz sa naskytla možnosť, kedy môj futbalový tréner dostal pozvánku od jeho známeho, či by sme nechceli doplniť turnaj naším mužstvom . Tréner vybral trochu ľudí a bol som medzi nimi aj ja a tým to všetko začalo. ☺

- Čo sa týka príprav na tieto ME- boli náročné? Pripravoval si sa nejak špeciálne?

Mali sme dve sústredenia . Jedno na východe v Košiciach a jedno vo Vinodole . Najťažšie boli fázy, keď sme absolvovali sústredenia . Od rána do večera v telocvični a večer len spoločná večera a spať a od rána zase to isté . Mimo sústredenia to bolo skoro ako cez celý rok .

- Ako to vlastne celé prebiehalo? Zobral si si odtiaľ aj nejaké nové skúsenosti?

No, bolo to veľmi zaujímavé, keďže každá jedna cesta do zahraničia vám niečo dá . Ja som sa napríklad zdokonalil v angličtine . A čo sa týka športovej stránky, tak to bolo vynikajúce . Organizačne na úplne inej úrovni ako predošlé šampionáty . V Rumunsku ľudia nohejbalom žijú a keď sa na vás díva alebo povzbudzuje zaplnená mestská hala, tak sa hrá hneď lepšie. ☺ Rumuni vyhrali obe kategórie, teda mužskú i juniorskú, v tomto športe v Európe absolútne dominujú.

- ME sa konali v Rumunsku, stihol si počas nich spoznať aj nejaké krásy tejto krajiny či nejakého mesta? Je niečo, čo sa ti zvlášť zapáčilo?

Šampionát sa konal v meste Targovište ktoré má určite čo ponúknuť jeho návštevníkom, ale mne sa, bohužiaľ, nepodarilo spoznať mesto. Čas sme mali jedine v deň príchodu a v deň odchodu, inak sme boli celý deň v hale .

- Ako vidíš svoju kariéru v budúcnosti, dá sa tým užiť profesionálne?

Tu na Slovensku sa tým užiť nedá. Ale v Česku skôr, tým najlepším sa pohybuje plat okolo 1000 eur a s tým sa už užiť dá . Ja si tým momentálne privyrábam, ale to nie je dôvod, prečo to hrávam .

- Myslíš si, že každý má možnosť dosiahnuť takýto úspech?

Rozhodne nie . Človek tomu musí aj veľa obetovať, ale stojí to zato. Aj na samotnom šampionáte bol vidieť rozdiel medzi krajinami . Napríklad také Chorvátsko bolo v juniorskej kategórii o triedu horšie ako napríklad my. Človek musí mať natréňované a musí mať aj šťastie, aby ho reprezentačný tréner vybral do nominácie .

- Študuješ elektrotechnickú školu. Prečo si si ju vlastne vybral? Pomáhali ti s výberom rodičia/kamaráti alebo si bol pevne rozhodnutý, že chceš študovať tento odbor?

Ja som bol už asi od 7 triedy rozhodnutý, že chcem ísť sem. Sám neviem prečo. Školu som si vyberal sám a asi som sa rozhodol tak preto, že sem už chodili nejakí kamaráti, ale fakt neviem .

- Niečo, čo by si chcel odkázať na záver?

Tak snáď len ďakujem za otázky , a držte mi palce, aby tých úspechov ešte pribudlo 😊 Ďakujem 😊

Rozhovor pripravila A. Tomanová, II.A.

Interview s Romanom Segíňom

Druhý rozhovor je s ďalším našim spolužiakom R. Segíňom z III.B, ktorý sa zúčastnil súťaže „Výtlak činky na lavičke“, kde obsadil krásne 2. miesto.

- Roman, aký máš deň? Zažil si dnes niečo výnimočné alebo len taký bežný stereotyp?

Mám deň ako každý iný. Dnešný deň pripomína skôr bežný stereotyp. Najskôr škola, potom cesta domov, odreagovanie sa v posilňovni a večer niekam vybehnúť von.

- Zúčastnil si sa súťaže vo výtlaku činky, čo je určite fyzicky náročné a chce to veľa tréningu. Ako si sa vlastne k posilňovaniu dostal ty?

Koľko sa mu už venuješ?

K posilňovaniu som sa dostal, keď som končil 9. ročník na ZŠ. Dostal som sa tam čírou náhodou a to vďaka môjmu ujovi, ktorý ma k tomu priviedol. Už po prvej návšteve sa mi pocit z toho, že robím niečo pre svoje zdravie a svoje telo, zapáčil. Chcel som byť silnejší a mohutnejší. Od tej doby sa posilňovaniu venujem už približne 3 roky.

- Keď si prišiel na túto súťaž, aké si mal pocity? Myslel si si, že to rovno môžeš zabalit' alebo si si naopak dôveroval?

Prišiel som tam s pocitom, že dôležité je zúčastniť sa. Už len to, že ma pán učiteľ Tvrdý vybral na súťaž, pre mňa mnoho znamenalo, a tak som si aj trochu dôveroval. Videl som však, že konkurencia je dosť veľká, no nevzdal som sa. Neveril som tomu, že sa môžem prebojovať až do víťaznej trojky. Veľmi ma to potešilo, že sa tak stalo.

- Aký máš hmotnostný rekord vo výtlaku?

Ten zo súťaže, čo je 135,5kg. Môj prvý a dúfam, že nie posledný.

- Cvičíš pravidelne? Ako často a s akými hmotnosťami?

Áno, cvičím pravidelne, skoro každý deň. Hmotnosti si kladiem podľa nálady a chuti cvičiť.

- Spomenieš si aj na nejaký vtipný zážitok z telocvične?

Áno, v telocvični sa stávajú rôzne zábavné historky. Spomenul by som však jednu, ktorá sa mi stala nedávno. Do telocvične prvýkrát zavítal jeden chlapec, ktorý už medzi dverami pripomínal baletku. Obtiahnuté legíny a úzke napasované tieločko to len potvrdzovali. Po celý čas „cvičenia“ sedel pri pulte a popíjal proteínový drink, namiesto toho, aby čo i len raz zdvihol činku. Asi takto sa má naberať svalová hmota. 😊

- Myslíš, že týmto motivuješ možno aj iných chlapcov, aby začali so sebou niečo robiť?

Dúfam, že áno, pretože nikdy nie je zbytočné začať s budovaním nových síl. Snažím sa byť dobrým príkladom a dúfam, že sa mi to darí. Som ten typ človeka, ktorý vždy ochotne pomôže a poradí.

- Práve si tretiak u nás na škole, si spokojný s výberom tejto školy alebo to naopak, ľutuješ? Zaradil by si sa k dobrým študentom?

Už na ZŠ som vedel, že by som chcel študovať niečo z oblasti elektrotechniky. Práve preto ma skutočnosť, že ma prijali, veľmi potešila. Škola ma baví a určite neľutujem, že som tu. Je to ťažko posúdiť či som ten lepší študent, ale myslím si podľa známok, že áno. So svojimi výsledkami na škole som spokojný.

- Nejaký odkaz na záver pre ostatných?

Chcel by som odkázať len jedno. Venujte sa tomu, čo vás baví a nikdy si neprestávajte veriť.

Rozhovor pripravila A. Tomanová, II.A.

RELAX

viete že:

1. Čínska vláda dala dohromady najvyššieho Číňana s najvyššou čínskou basketbalistkou?
2. Typický vzhľad znázorneného srdca vznikol zo spojenia 2 skutočných srdc?
3. Výrobná cena slúchadiel Beats by Dr.dre je 12,95€?
4. Podľa niektorých teórií môžu naše bunky ukladať spomienky?
5. Pre Váš mozog je láska skôr závislosť než emócie?
6. Ľudia na smrteľnej posteli si najčastejšie vyčítajú, že žili život, aký sa od nich očakával?
7. Hranie Monopoly niekoľkokrát viedlo k napadnutiu a vražde?
8. Pulp fiction je v skutočnosti od Disney?
9. Slovo BAE je dánsky výraz pre exkrement?
10. Starí Egypťania boli veľmi tolerantní voči fyzicky postihnutým?
11. Keď Vám mačka donesie mŕtvu myš, tak je to preto, že sa Vás snaží naučiť loviť?
12. Niektoré Čínske reštaurácie pridávajú do jedla opiáty, aby sa im zákazníci vracali?

Adrián Mihalka, III.M

Báseň - ROK

Zvyčajne sa opakujú štyri ročné obdobia,
v každom deti vyskakujú, niekedy nás rozzlobia.
V lete vždy sa tešia z tepla, v zime z chladu zas,
na jar, čo sa prebúdzajú, v jeseň ide spať.

*

Rok je ako život ľudský,
napríklad jak študenta,
strach z písomky trasie rúčky
a profesor dobre vie, čím odmeniť klienta.

*

Na jar vládne eufória, veľká radosť z nového,
ako prvák, ktorý na strednú sa teší,
zrazu zistí, učenia má viac než dosť a to riadne tvrdého
občas ho za známky, doma každý hreší.

*

Cez leto sa človek potí, to aj v druhom ročníku,
kde sa najviac každý učí, ako vravia niektorí,
po polroku už je zbohom, knihy ležia v priečinku,
nemá vari nikto bázeň, ktorý z nás raz pohorí.

*

V jeseň idú vyčerpaní, ako starý strom,
tretiak sa chce udržať, tak ako list nepadnúť,
záujmov má mimo školy, veľa sily v ňom,
tak sa stane, že má šancu - prepadnúť.

*

A keď príde v ročník štvrtý,
ako v zime trasie sa,
štvorky, päťky, učiteľ'ov pohľad tvrdý,
brigádovať aj flámovať naraz veru nedá sa.

*

Tak veľmi sa rok na náš život podobá,
a človek sa občas správa ako prázdna nádoba.
Už sa tešme na jar, kedy kvety počnú kvitnúť,
niekedy však nie je dobre skratkou všetko rýchlo strihnúť.

Marek Porubský, I.M

Redakčná rada

VEDÚCI:

Vratislav Režo (IV.B) – šéfredaktor a predseda redakčnej rady

Mgr. Tomáš Ďurina – zodp. pedagóg za grafickú stránku

PhDr. M. Bíro – zodp. pedagóg za obsah a pravopis

Členovia redakčnej rady a tiež autori príspevkov:

Vratislav Režo IV.B

Filip Gerhát II.A

Jakub Pintér III.M

Michal Arpáš IV.M

Ján Chrenko IV.S

Jozef Hamaj IV.S

Alexandra Tomanová II.A

Adrián Mihalka III.M

Marek Porubský I.M